

Vor eksistens i Grønland er baseret på, hvad havenes ressourcer kan byde os. Vi har ikke andre muligheder!

Tale ved folketingets åbning 1987 af Otto Steenholdt, MF

Ved dette folketingsårs start har vi ikke mindre end 3 ministre med statsministeren i spidsen at byde velkommen til et forhåbentligt godt samarbejde vedrørende grønlandske spørgsmål. De to andre ministre er sundhedsministeren og energiministeren. Jeg finder det naturligt, at statsministeren ikke har fundet det hensigtsmæssigt at udpege en ny særskilt minister for Grønland i betragtning af at forberedelserne for nedlæggelse af Grønlandsministeriet ved udgangen af 1988 er langt fremme.

Hvad specielt angår sundhedsministeren vil jeg foruden at byde hende hjertelig velkommen til godt og konstruktivt samarbejde vedrørende sundhedsvæsenet i Grønland, straks påpege, at hun overtager et område, som i høj grad fortjener særlig opmærksomhed.

Det er min opfattelse, at personalet i Grønlands sundhedsvæsen, alle kategorier uden undtagelse, forsøger at udføre deres arbejde på den bedst mulige måde, og det under særdeles ugunstige forhold. Snævre økonomiske rammer og til dels deraf følgende konstante personalemangel gør arbejdet så krævende, at der

er grund til at tage sagen alvorligt op så snart som muligt.

Dertil kommer, at sundhedsvæsenet i Grønland på et eller andet tidspunkt overgår til Hjemmestyrets regi. Erfaringen viser – og hermed tænker jeg specielt på boligsektorens overgang til Grønlands Hjemmestyre – at en overdragelse af en så vital sektor må være forberedt meget grundigt. Overdragelsen af boligsektoren var ikke forberedt grundigt nok, og det medførte alt for mange forbitrede udtalelser fra Grønlands Hjemmestyre til den danske regering. Det må ikke gentage sig ved sundhedsvæsenets overgang til Grønlands Hjemmestyre, og jeg vil derfor anmode den nye sundhedsminister om så tidligt som muligt at igangsætte nødvendige samtaler og forberedelser i denne forbindelse.

Jeg har med glæde konstateret, at statsministeren vil gøre sit til, at der kan skabes midtsøgende politik i det kommende folketingsarbejde. Det er en holdning, som vi i Atassut nikker genkendende til. Samme problematik har vi i Grønland. Vi har gjort vores til og vi

Otto Steenholdt, Atassut, fotograferet af Lisbet Lyager, marts 1987.

vil fortsætte med at arbejde for, at der kan skabes bedre samarbejde mellem Siumut og Atassut. Beklageligvis har Siumuts venstrefløj haft held til at etablere samarbejde til den yderste venstrefløj i Grønlands politik.

Jeg er af den opfattelse, at der kun kan føres en fornuftig og ansvarsbevidst politik i Grønland ved nært samarbejde mellem Siumut – i det mindste partiets højre fløj – og så Atassut. En nøgtern dialog mellem Hjemmestyret og den danske regering blokeres for ofte af Siumuts støtteparti, Inuit Ataqatigiit.

Dette parti har specialiseret sig i ukritisk genbrug af VS' udslidte floskler. Specielt Venstresocialisternes noget fantasifulde nedrakning af den danske regering finder genklang i Inuit Ataqatigiits indholdsløse og udokumenterede angreb på den danske regering. Et loyalt og konstruktivt samarbejde mellem Hjemmestyret og den danske regering lider uundgåeligt skår ved en sådan holdning. Atassut går såmænd ikke ram forbi. Vores loyale holdning til den danske regering misfortolkes og karakteriseres fra denne kant som modarbejdelse – ja, sabotage af Hjemmestyrets intensioner.

Jeg har i september måned deltaget i Vestnordens Parlamentariske Samarbejdsråd i Reykjavik. Et af de emner, som blev indgående drøftet på mødet var etableringen af atombearbejdningsanlæg i Scotland. Dette projekt bekymrer os, der bor tæt op ad Nordatlanten. Vi er meget bekymrede for den forureningsfare, der lurder bagved og i givet fald fuldstændigt kan ødelægge vores eksistensgrundlag, fiskeriet.

Vor eksistens i Grønland er baseret på, hvad havenes ressourcer kan byde os. Vi har ikke andre muligheder! Det er derfor, vi er nødt til at vise kompromisløs kritisk holdning over for alle tiltag, som kan medføre forurening af Nordatlanten. Vi ville ikke leve op til vores ansvar som politikere og repræsentanter for den grønlandske befolkning, hvis vi ikke viste en seriøs modstand mod sådanne tiltag, selvom risikoen objektivt bedømt skulle være minimal.

Jeg vil derfor anmode regeringen og specielt udenrigsministeren om at holde vågent øje med dette og eventuelle an-

Formand for Atassut, lands- og folketingsmedlem Otto Steenboldt. Foto: Lisbet Lyager, Sermitsiaq.

dre lignende projekter og gøre sin indflydelse gældende, hvor det er muligt.

Igen i år har der været delegation af tingets medlemmer til Grønland. Jeg er dog bange for, at deltagerne denne gang ikke fik den oplevelse og berigelse, som disse delegationsbesøg fortjener. Ud-

skrivningen af valget i september måned betød, at programmet ikke kunne gennemføres fuldt ud.

Jeg har tidligere udtrykt, hvilken vægt jeg lægger i disse delegationsbesøg til Grønland. Det er mit håb, at man vil fortsætte med besøgene i de kommende år.